

Ariopsis seemanni - Ezüst cápaharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Günther, 1864
CSALÁD:	Ariidae
MÉRET:	35 cm
C°:	22-26
pH°:	7-8
Nk°:	10-30
HELYIGÉNY:	850 liter
VISELKEDÉS:	békés, csoportos
TÁPLÁLÉK:	ragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	15-17 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Ariopsis seemanni
Ezüst cápaharcsa
(Günther, 1864)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Sciades seemanni – Ezüst cápaharcsa elterjedési területe (Map)

Közép- és Dél-Amerika csendes-óceáni partvidékén honos, Mexikótól Peruig. Előfordul Mexikó, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Kolumbia, Ecuador és Peru vizeiben. A kifejlett állatok a tengerben, a Csendes-óceánban élnek, de az ivadékok édesvízben nevelkednek. Később szakaszosan vándorolnak le a folyótorkolathoz, ahol brakkvízben élnek. A kifejlett állatok kiúsznak a tengerre is.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Klasszikus, talajlakó harcsa alkat jellemzi – egyenes hasoldal, viszonylag lapított, magasabb test. Testének teljes egésze gyönyörű ezüsthéjben ragyog, idősebb példányoknál a színezet csillogása csökken, szürkésbarna színűek lesznek. A hasoldalon elhelyezkedő úszók (farok alatti-, has-, és mellúszó) feketék, melyeket fehér szegély keretez. A farkúszó és a hátúszó jellemzően áttetsző, kifejlett állatoknál enyhén szürkés.

Az idősebb példányok hasoldali úszóinak fekete színe is veszít intenzitásából. A farkúszó egyébként erősen villás, a hal rendelkezik zsírúszóval is. Szája meglehetősen széles, nagyra nyitható, 3 pár érzékeny bajuszszál övezi. Hátúszójának, illetve két mellúszójának elülső sugara megerősödött, tűsként szolgál. Az ezt borító hámrétegben méregmirigyek találhatóak, melyek szúrás esetén felszakadnak, mérget juttatva a harcsát megtámadó élőlénybe.

Megjelenésében emlékeztet az ausztráliai elterjedésű *Arius berneyi*-re, bár neki valamennyi úszója sötét színű, teste pedig inkább barnásszürke, mintsem ezüst fényű lenne.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Az ezüst cápaharcsák sajnos meglehetősen gyakoriak a hazai akvarisztikában, úgy, mint külföldön is, holott a legtöbb otthoni akvárium alkalmatlan tartásukra. Nagy természetű, csoportokban élő, vándorló állatok, melyeknek különböző életszakaszaikban teljesen eltérő vízminőséget kell biztosítanunk. Hosszú távon a felsővízi közeg az, ahol e halak sikerrel tarthatóak, ennek ellenére a legtöbb kereskedő édesvízi fajnak állítja be őket. Mindezek mellett nevük is becsapós, eladástechnikai okokra vezethető vissza, hiszen semmi közük a valódi cápaharcsákhoz (*Pangasiidae* család), e fajok az ún. tengeriharcsák családjába tartoznak.

Az ezüst cápaharcsák a nyugat-amerikai, csendes-óceáni lefolyású folyók felsőbb folyásvidékein kelnek ki (a szaporodásra még a tengerben kerül sor, ahonnan a szájköltő hímek viszik el az ikrákat). Az ivadékok csapatokba verődnek, majd fejlődésükkel párhuzamosan megkezdik vándorlásukat a tenger felé. Ez szakaszosan történik, egy kisebb vándorlási periódus után megállnak egy bizonyos élőhelyen, ahol egy ideig tartózkodnak, majd újabb vándorlásba kezdenek.

Mire elérik a kb. 8-10 cm-es méretet, már leérkeznek a folyók torkolatvidékére, ahol már brakkvízi körülmények vannak. Életük jelentős részét a folyók és az óceán találkozásának területén, illetve annak közelében élik – akvárium tartásuk során is leginkább a felső víz biztosítására kell felkészülnünk. Az idős példányok viszont gyakran már a tengerbe is kiúsznak. Egyébként hosszú életű halak, nem ritka az akár 15-16 éves példány sem.

Teljes mértékben eurihalin faj, azaz a sókoncentráció változását széles skálán elviseli. Mindazonáltal hosszú távon nem tartható édesvízben, mert élettartam rendkívül lecsökken, betegségekre is fogékonyá válik. Ha igazán jól szeretnénk tartani állatainkat, akkor igyekeznünk kell leutánozni a természetben lezajló folyamatokat. Ez azt jelenti, hogy a megvásárolt példányokat egy rövid ideig még tarthatjuk édesvízben, majd fokozatosan elkezdhetjük emelni a sókoncentrációt, eleinte néhány g/l mennyiségben. Ahogy halaink fejlődnek, idősödnek, a 15 ezrelékes koncentrációig menjünk el, ez már huzamosabb ideig is alkalmas gondozásukra. A kifejlett, öregebb állatoknak lehet akár 20-25, esetleg 30 g/l sókoncentrációjú is a vize, mindenesetre a kb. 12-15 ezreléssel nem fogunk mellé.

A vízminőséggel szemben egyébiránt nem kényesek, egy átlagos 24-26 °C megfelel a tartásukhoz, túlságosan meleg vízbe ne kerüljenek. Ennek nem más a magyarázata, minthogy élőhely, az Andok, illetve a Sziklás-hegység déli területeinek a vonulatai húzódnak, itt nem ér el olyan magas értékeket a hőmérséklet, mint egy síkvidéki esőerdőben. A kémhatás legjobb, ha semleges, vagy enyhén lúgos értékű, a savas vizet nem viselik el. Kemény vízben tartandóak, 10 és 30 nk közötti vízkeménység az optimális számukra, éppen ezért a legtöbb vezetékes ivóvíz ilyen téren tökéletesen alkalmas hozzájuk. A rendszeres vízcserét természetesen az ezüst cáparharsáknál se hanyagoljuk el, hiszen a felgyülemelő bomlástermékeket nem kedvelik. Kedvelik a magas oxigénkoncentrációt.

Tágas, legalább 800-850 literes akváriumot igényelnek. Bár méreteit tekintve nem kimondottan tartozik az óriás termetű harcsafélék közé, számos más sajátossága indokolja, hogy hatalmas akváriumban tartsuk. Egyrészt, csoportosan kell gondozni, legalább 6-8, vagy akár több példányát helyezzük el. Emellett vándorló hal lévén, különösen mozgásigényes, sok szabad úszóterületet kíván. Gyakran előfordul, hogy bizonyos időszakokban halaink rendkívül mozgékonyvá válnak, fel-alá úszkálnak az akváriumban, máskor viszont nyugodtabbak, kevésbé intenzív úszók. Ez feltehetőleg a természetes életmódjával van összefüggésben – mint említettük, szakaszos vándorlók.

Feltételezik, hogy azok az életszakaszok, mikor az állatok intenzívebb mozgásba kezdenek, egy-egy ilyen vándorlási periódust képviselnek, míg a nyugodtabb időszakok megfelelnek annak, amikor a halak egy adott helyen kis időre letelepednek. A medencét mindenképpen finom homokaljzattal lássuk el, hiszen előszeretettel turkálnak a talajban, s ha ez durva szemcséjű, az könnyedén érzékeny bajuszszálaik sérülésével jár. Sziklákból építhetünk számukra barlangokat, néhány kővel tagolhatjuk élőhelyüket, de ügyeljünk arra, hogy elegendő szabad terület maradjon az állatok mozgására.

Társításuk általában nem problémás, bár a nagyobb termetű harcsák az apróbb halakat eledelnek nézhetik és elfogyaszthatják, egyébiránt teljesen békés faj. Csapathalként fajtársaival is remekül kijön, de hasonló méretű halfajokkal szemben sem mutat semmiféle agressziót. Társhalaknak érdemes például holdhalakat, árgushalakat, lövőhalakat választani, de például ezüstös tigrishalakkal is együtt tarthatóak. Ha igényeinek megfelelően tartjuk, betegségekre nem kimondottan érzékeny.

Ügyeljünk megvastagodott, tüskéként szolgáló mellúszósugaraira! A hal kifogásakor ezek nagyon könnyen beakadhatnak a hálóba, illetve kezünket is megszurhatják, ami fájdalmas sebesülést okozhat. Az akváriumi harcsák között az erősebb, veszélyesebb szúrású fajok közé tartozik, de természetesen ennek ellenére félnivalónk nincsen. Ha figyelmetlenek voltunk, és megszurta kezünket a harcsa tüskéje, akkor tegyük a végtagot olyan forró vízbe, amit csak el tudunk viselni hosszabb ideig, ez ugyanis semlegesíti a méreganyagot. A mérget apró méregmirigyek termelik, melyek az úszósugarat fedő vékony bőrrétegben, a hám és az irha határán helyezkednek el. A szúrás során mechanikai okokból a hal bőre is sérül, s így kerül a méreganyag a külvilágba.

A sebet mindenképpen mutassuk meg orvosnak, általában nem a méreganyag okozza a problémát (a harcsafélék túlnyomó többségének emberre nézve kimondottan gyenge mérge van, de persze ritka esetben, egyéni érzékenység esetén allergiás reakció előfordulhat), hanem a másodlagos felülfertőződés. Ezt az orvos által elrendelt antibiotikum szedésével kitűnően megelőzhetjük.

Táplálásuk akváriumban is könnyedén megoldható, nem válogatósak. Egyik kedvenc táplálékuk a vörös szűnyoglárva, a fiatal példányok számára ez alapeledel lehet élő vagy fagyasztott formában. Mindemellét

nagyon széles a skálája azon eleségformáknak, amikkel táplálhatóak ezek a harcsák, így például kaphatnak artémiát, blackwormot, grindál- és televényférget, tubifexet, földgilisztát, garnélát, kagylóhúst, változatos mixeket.

Viszonylag hamar megtanulják elfogadni a száraz eleségeket is – idősebb példányoknál a harcsáknak készült tabletták is fontos eleségnek számítanak, mert a túlságosan fehérjedús étrend hízásra hajlamossá teszi őket. A nagyobb példányoknak természetesen a kisebb férgek helyett adhatunk fagyasztott halat, garnélát, nagyobb gilisztákat is, a természetben is táplálékuk alapjait halak és rákok adják. Néha még a víz felszínére is feljönnek táplálkozni.

Akváriumi tenyésztésük egyelőre megoldatlan, hiszen komplex környezeti tényezők megváltozását kéne biztosítani. Eleve hatalmas hely kell, hogy az ivarézés bekövetkezzen, s ezek után a vándorló életmódnak megfelelően, a tenger és édesvíz közötti átmeneteket is biztosítani szükségeseltetik. Eddig egyetlen esetről tudunk, amikor egy akvaristánál ívás következett be, egy éven át következetesen végrehajtva a környezeti változásokat.

Egyébként az ezüst cápaharcsák, mint más *Ariidae* fajok, apai szájköltők. Kevés, de nagy méretű ikrát raknak – az ívásra gyakran még brakkvízben, tengerben kerül sor – majd a hím ezeket a szájába veszi és felúszik velük a folyókba, hogy az utódok a nekik megfelelő édesvízben fejlődhessenek. Az utódok további életmenete a korábban ismertettek szerint alakul.

A kereskedelemben való gyakoriságuk ellenére csak olyan akvaristák számára ajánlható a faj, akik képesek az állatok igényeit kielégíteni, és ezen összetett életmódú-viselkedésű harcsák számára megfelelő lakhelyet biztosítani. Ebben az esetben viszont kiváló házi kedvenc válik belőlük. Érdekesség, hogy képes hallható hangokat kiadni mellúszójának segítségével – egyesek szerint ez az állatok közötti kommunikációt is szolgálja.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Arius jordani*, *Arius seemanni*, *Galeichthys eigenmanni*, *Galeichthys gilberti*, *Galeichthys jordani*, *Galeichthys seemanni*, *Galeichthys simonsi*, *Hexanematichthys jordani*, *Hexanematichthys seemanni*, *Hexanematichthys simonsi*, *Sciades seemanni*, *Tachisurus jordani*, *Tachisurus seemanni*, *Tachysurus eigenmanni*.

Eng: Tete sea catfish, Colombian shark catfish

Egyéb köznevei: Haj-havmalle, Lippumerimonni, Mâchoiron tété, Minihai, Westamerikanischer Kreuzwels, Bagre, Bagre lisa, Bagre tete, Bagre tete, Cuminated negro.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Brakkvízi halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [Günther, 1864](#), [Brackvízi halak](#), [Ariidae](#), [Ezüst cápaharcsa](#), [Sciades seemanni](#)

JELLEMZŐK:

[Amerika](#), [Közép-Amerika](#), [átlátszó vízi](#), [közepesen áramló vízi](#), [közepesen aktív mozgású](#), [ragadozó](#), [tengerparti](#), [sárga vízi](#), [nagyon aktív mozgású](#), [békés rajhal](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [gyér növényzetigényű](#), [óriás méretű 20 cm fölött](#), [Andok orsz.](#), [Peru](#), [Ecuad.-Kol.](#), [növényt nem igényel](#), [nagy \(több 200 liternél\)](#), [féléllógos \(7.5-8 pH\)](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [alsó szint](#), [nagyon keményvízi \(20-30°Nk\)](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#), [keményvízi \(15-20 Nk°\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Frank Schäfer: **Brackwasserfische – Alles über Arten, Pflege, Zucht**
- <https://www.seriouslyfish.com/species/ariopsis-seemanni/>
- <http://www.fishbase.org/summary/13480>
- https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=700
- https://www.fischlexikon.eu/fischlexikon/fische-suchen.php?fisch_id=0000001247

Beküldte: mark24

Katalógusba került: 2012-10-06 09:01:17

Legutolsó frissítés: 2019-04-25 15:00:03

Katalógus ID: 4471

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/brakkvizi-halak/ariopsis-seemanni.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva